

blevet sat i Vejret, saaledes at deres Rente er steget ud over, hvad den almindelige Regulering tilsigter.

Alt i alt kan man næppe regne med, at de anførte Modifikationer har sænket Rentenydernes gennemsnitlige Levestandard mere end svarende til de $7\frac{1}{2}$ pCt., som Rentenydterne ifølge den forudgaaende Beregning har vundet.

Der synes herefter ikke at være noget stærkt Grundlag for at skride til Forhøjelse af de Ydelser, som tilflyder Rentenydterne, i hvilken Forbindelse man maa erindre, at en Del Kommuner ifølge Opgørelser for 1942—43 ikke har udnyttet Grænsen for Ydelse af personlige Tillæg fuldt ud, jfr. nedenstaaende Oversigt:

Kommunernes Fordeling efter Størrelsen af de udbetalte personlige Tillæg til Aldersrenten og Invaliderrenten 1942—43 i pCt. af Grundbeløb 1941—42:

	Antal Kommuner Provinsbyer	Sognekommuner (beregnete Tal)
1 pCt. og derunder.....	1	30
1—2 pCt.....	1	10
2—3 —	1	60
3—4 —	3	90
4—5 —	3	80
5—6 —	3	105
6—7 —	3	150
7—8 —	8	140
8—9 —	14	250
9—10 —	52	280
over 10 pCt.....	1	95
I alt.....	85	1 290

I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner svarede Udnyttelsen til henholdsvis 8,8, 9,2 og 7,5 pCt. af forrige Aars Grundbeløb. Muligvis har et større Antal Kommuner udnyttet Grænsen fuldt ud i 1943—44. Dette er ifølge det oplyste Tilfældet for Københavns Kommune, som i 1943—44 har udnyttet 10 pCt.-Grænsen fuldt ud. Af Raadighedsbeløbet er dog ca. $\frac{1}{8}$ blevet benyttet til Brændsel til Rentenydere, som ikke er særlig trængende, hvorved de Beløb, som er til Raadighed for de trængende, er blevet noget formindskede. Hvorvidt dette ogsaa er Tilfældet i andre Kommuner, er Ministeriet ikke vidende om.